

YANNICK EN MAXIM AERTS TEGENOVER ELKAAR IN TERALFENE-LIEDEKERKE

"Pa heeft meeste stress"



Zondag staan Leeuwkens Teralfene en Liedekerke tegenover elkaar. De derby lokt sowieso de grote massa, maar voor Yannick en Maxim Aerts is het treffen extra bijzonder. Beide doelmannen zijn broers en staan tegenover elkaar. De familie staat voor een dilemma.

ERIK VANDEWEYER

TWEDE PROVINCIALE C

Ten huize Aerts wordt er dezer dagen net iets meer over voetbal gebabbeld dan anders. De grote derby beroert de gemoederen. Yannick Aerts (27, Teralfene) lacht. "Vroeger stond ik er nooit bij stil dat we ooit tegenstanders zouden zijn. Vorig jaar stonden we een eerste keer tegenover elkaar. In de heenronde was dat niet het geval, omdat men bij Liedekerke een rotatiesysteem heeft voor de doelmannen. Pa zal de meest fiere supporter zijn zondag. Hij kent ook het meeste stress. Ik weet dat hij hardop droomt van een 0-0, maar daar is geen van beide ploegen mee gediend. Ik liep vorig jaar een zware knieblesure op. De derby tegen Liedekerke halen was een van mijn doelen."

Maxim Aerts (21, Liedekerke) is bij de pinken. "Het wordt 4-0 voor Liedekerke. Niet dat we zoveel beter zijn, maar bij hen staat Xavier Waterslagers in doel. Neen even ernstig, laat ons zeggen dat de verliezer overmorgen trakteert. Voor ons is een 0-0 inderdaad niet genoeg. Bij winst staan we dicht bij een ticket voor de eindronde. Op Vervoort na is de kern alvast compleet."

Hoe belanden twee jonge doelmannen in

doel? Yannick Aerts blikt terug. "Ik werd op mijn negende toevallig doelman. De toenmalige titularis was verhinderd voor een wedstrijd. Ik werd opgetrommeld en deed het zo goed dat ik mocht blijven staan. Als we later thuis aan het shotten waren, vertikten we het echter om nog tussen de palen te staan. We vonden dat we er al genoeg tussen stonden. Ik denk trouwens dat er veel gelijkenissen zijn tussen ons. We zijn beiden sterk als lijnkeeper en kunnen meevoetballen. Ik denk wel dat Maxim gezien zijn leeftijd nog niet aan zijn limiet zit. Aanvankelijk waren mijn vader en opa de chauffeurs van dienst. Later mocht ik vaak mijn broer naar de trainingen leiden." Maxim Aerts glimlacht. "Ik keek vroeger geweldig naar mijn grote broer op en wou ook keeper worden. Ik vond hem een echte leider. Thuis zagen ze het niet zitten dat ik in doel ging staan. Als kind had ik eens mijn elleboog gebroken bij een val met de fiets. De schrik zat er goed in. Na mijn wedstrijden volgde er altijd een bespreking. Yannick gaf dan aan hoe hij zou gereageerd hebben op bepaalde fasen. Die tips maakten me beter. Als we zondag winnen, komt dat door zijn tips."